

«Camacuc» torna als quioscs

Després de deu mesos d'absència, l'única publicació infantil valenciana amb pretensions de normalitat tornava a aparèixer aquest octubre gràcies als esforços d'un equip renovat. La continuïtat, però, ara com abans, està a les mans del públic.

E. Sòria

L'any 1987 rebíem una de les notícies més tristes que el món de les publicacions periòdiques, ací, podia generar: *Camacuc* plegava. Desapareixia l'únic tebeo valencià amb un poc de seguida. També l'única publicació periòdica pensada per a nens amb què podien comptar els xiquets del sud del Sènia.

Camacuc cobria, i amb dignitat, l'espai destinat a tot un sector amplíssim. Xiquets, pares i mestres es trobaren de sobte sense un instrument pedagògic, divertit i insubstituïble. Problemes econòmics i el lògic desgast d'un col·lectiu de mestres ficats a editor, entusiasmat però escàs, que treballava molt a la vora del buit, n'eren la causa.

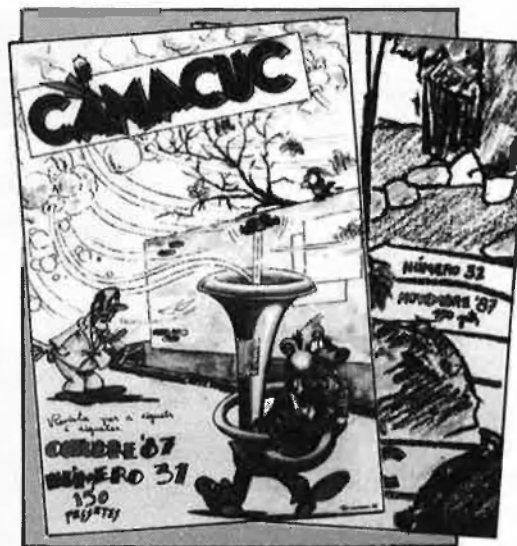
El caliu, però, va continuar encès. Tres participants en l'empresa, Joan Escrivà, Pep Mata i Empar Pascual no s'hi van resignar, malgrat les dificultats ja conegudes, la quantitat de treball sense compensació i el continu empantanament que significa dur avant al País Valencià una història com aquesta. Com ens deia Joan Escrivà, «sabíem que calia una revista d'aquesta classe en valencià. No es podia deixar

el públic infantil sense cap publicació en la seua llengua».

Les reunions es van agilitar amb les vacances d'agost. Es perfila un nou equip de col·laboradors, amb gent veterana i nous fixatges: Empar de Lanuza, Vicent Torrent, Maria Conca, el col·lectiu Avall, etc. La Generalitat, per la seua banda, va prometre subscripcions a escoles. L'octubre apareixia, finalment, el número 31 de *Camacuc*. 32 planes a un mòdic preu de 150 pessetes. Personatges ja coneguts del lector, com Massagran, noves seccions i una mica de publicitat.

Segons Josep Mata, «el plantejament de *Camacuc* és, bàsicament, el mateix d'abans. Hem intentat aconseguir un grup de col·laboradors ampli i variat. Ens agradaria que *Camacuc* fóra una bona plataforma per als historietistes valencians. Volem que la revista siga feta, tota sencera, per autors valencians. De fet, 24 de les 32 pàgines de *Camacuc* ixen d'ací. Però necessitem més gent, que faça historietes, que cree personatges, que s'hi engresque...».

Amb dos números al carrer i el tercer a les envistes, es pot parlar ja de continuïtat. «Els col·legis han estat els

que millor hi han respost —comenta Joan Escrivà— perquè *Camacuc* els fa molt de paper, és molt útil per als treballs de classe. Tenim alguns problemes amb els subscriptors antics. N'hi havia 1.900, i han renovat la subscripció uns 400. Supose que molts es pensen que la renovació és automàtica, però no és així, cal telefonar-nos al 357 28 56. Jo espere que s'animen prompte perquè, si no, ens podríem trobar en una situació difícil. Per anar bé hauríem d'aconseguir unes 3.000 subscripcions. Necessitem l'ajuda de la gent perquè almenys els col·laboradors puguem cobrar una miqueta, que, de moment, tot ho fan per amor a l'art».

En qualsevol cas, *Camacuc* segueix. Un reduït nombre de gent hi deixa cada mes un bon toll d'hores, d'imaginació i, probablement, de diners —ells no ho han dit, però ja ens ho pensem— perquè siga possible. Perquè fa falta. □

RESTAURANT

el cresol

Avda. de Suècia, 15
Tel. (96) 360 16 99
València

**especialitat en arrossos
i cuina tradicional
mediterrània**

Direcció:
Emiliano García Doménech.
Xef de cuina:
Tito Albarca Campdevà

JOAN PERUCHO
LA MEDUSA

COTLLIURE
EDICIONS DE LA MAGRANA

